

Richards & Silva (oooh!..Yes!)

Val a dir-ho: poques vegades a casa nostra se'ns ha donat una oportunitat com aquesta d'escoltar jazz del de debò. Remarcable aquest concert a l'Auditori de "la Caixa" dintre del cicle "Ara Jazz-2" amb la presència d'aquests grans artistes que són Red Richards, piano, i Michael Silva, bateria, ambdós al servei d'una "fórmula" ja acreditada però no pas per això menys vàlida. Ens atrevim a dir: d'una música a escoltar dintre "cent anys vista" perquè llavors encara serà bona música. És el fet dels clàssics, sempre vigents, sempre renaixents, ben lluny ja de polèmiques estèrils i de confusionisme més o menys circumstancial. En fi, un art sempre actual perquè ja és etern.

Red Richards, ja conegut del públic granollerí, és un pianista meritíssim d'una tècnica perfecta basada en els millors exemples (Waller, Hines, Wilson) dotat d'una mà esquerra melòdica i independent, mantenint amb ella un "basso continuo" imaginatiu d'ampla força rítmica i armònica, el millor de la seva personalitat i que només es sol trobar en els grans intèrprets d'aquest instrument. Richards delectà l'auditori durant gairebé dues hores amb la seva intel·ligència jazzística, prodigant un swing a flor de pell, tal i com ha d'ésser (on no hi ha swing, no

hi ha jazz). Suggestiu sempre, Red és el missatger d'una música intimista, gairebé col·loquial, de bona llei, que adreça a uns amics que l'escolten i s'alegren de la seva companyia perquè els fa feliços. El contacte amb ell esdevé perfecte.

I què podem dir del seu col·lega? Heus ací l'autèntic col·laborador de la música de Richards. Michael Silva és el company, l'amic que comparteix l'ideal del solista amb una gràcia i una saviesa encomiables. N'és el "tandem" perfecte i un gran coneixedor dels secrets rítmics i tímbrics que es poden assolir de les pells i els bronzes. Si diem que procedeix de l'escola del mític Jo Jones, ens sembla dir-ho tot i la comprensió és fàcil.

En algunes de les seves interpretacions, Richards hi intercala la veu, encara que ell no es cregui un cantant. Senzillament ho fa en homenatge a Fats Waller i a Louis Armstrong. I ho fa molt bé. Ajuda a crear una atmosfera d'adhesió als seus amics inoblidables i a evocar-ne el seu dolç record. El públic, no prou nombrós com fóra de desitjar, però molt sensible al missatge d'aquella nit a l'Auditori, va subratllar amb els seus aplaudiments tots els gran moments d'aquesta memorable reunió.

SORIQUE
JOIER

DECIDIDAMENT...

Anselm Clavé - Tel. 8700507 - GRANOLLERS
La Riera, 49 - Tel. 7901577 - MATARO